**Judecătoria Soroca**
**Sediul Central**

**SENTINȚĂ**
**În numele Legii**

în cauza penală de învinuire a lui **POPOVICI ION**
(art. 186 alin. (1) din Codul penal)

*Dosar nr. 1-141/2026*
*(NR. PIGD: 1-26089993-46-1-15072026)*

*Cauza penală a fost examinată în perioada: 15 iulie 2026 (data parvenirii dosarului în instanță) până la 11 septembrie 2026 (data pronunțării sentinței)*

**Municipiul Soroca**
**11 septembrie 2026**

*Textul corespunde originalului*

Judecătoria Soroca, sediul Central
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecător — Nelea Codreanu
Grefier — Nicoleta Belinschi
*Cu participarea:*
Acuzatorului de stat, procurorul — Nicolae Panfilii
Apărătorului inculpatului, avocatul — Igor Grosu
Inculpatului — Ion Popovici

examinând în ședință publică, în limba română, conform procedurii prevăzute de art. 364[1] din Codul de procedură penală - în baza probelor administrate în faza de urmărire penală cauza penală în privința inculpatului:

**Ion Popovici** *****, născut la *****, IDNP *****, originar din satul ***** raionul Soroca, domiciliat în orașul ***** str. *****, temporar locuiește în *****, studii medii generale, supus militar, în relații de *****, *****, neîncadrat în câmpul muncii, muncește ocazional, nu are grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, reținut sau arestat în prezenta cauză penală nu a fost, anterior condamnat prin:

*- sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26.07.2024, în baza art. 264[1] alin. (4) Cod Penal, la 170 ore muncă neremunerată în folosul comunității, antecedent penal stins;*

**învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal.**

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată,

**C O N S T A T Ă:**

**ÎN FAPT,**

**Popovici Ion** *****, la 29.06.2026, în jurul orei 18:30 min., aflându-se la domiciliul cet. ***** și al cet. ***** din r. Soroca, s. Stoicani, profitând de faptul că ultimii nu erau în interiorul domiciliului menționat, acționând cu intenție directă, urmărind sustragerea bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, cu scop de cupiditate, pe ascuns și neobservat de nimeni, a sustras și însușit mijloace bănești în sumă de 3000 lei MD și o boxă muzicală de culoare neagră „EDEN ED-1015" în sumă 6400 lei MD, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu în sumă totală de 9400 lei MD.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Popovici Ion** ***** a săvârșit infracțiunea de furt, prevăzută de art. 186 alin. (1) din Codul penal, după semnele calificative: „*sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane"*.

**MOTIVAREA INSTANȚEI**

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ion Popovici a înaintat personal, prin înscris autentic o cerere, confirmată de apărătorul acestuia, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. $364^1$ din Codul de procedură penală, indicând că vina o recunoaște integral.

În ședința de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina integral în comiterea infracțiunii.

Instanța de judecată atestă că, potrivit prevederilor art. $364^1$ alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal, prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, inculpatul Ion Popovici, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului, în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că la 29 iunie 2026, de la magazin a procurat mai multe sticle cu bere și a mers la ***** unde au servit-o toată. La plecare, a luat de la Vladimir boxa muzicală și a sustras suma de 3000 lei de la el de pe masă. Anterior, a vorbit cu Vladimir despre boxă iar ultimul i-a zis că îi dă boxa. Dar, atunci când a luat-o Vladimir nu se afla acasă.

Inculpatul a recunoscut fapta comisă și a exprimat regret pentru cele întâmplate solicitând să-i fie aplicată o pedeapsă cît mai blândă.

Apărătorul Igor Grosu, care acționează în interesele inculpatului, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, iar acuzatorul de stat Nicolae Panfilii nu a obiectat în privința admiterii cererii.

Astfel, instanța statuează că, chiar dacă inculpatul Popovici Ion își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- **declarațiile părții vătămate *******, care fiind audiată în cadrul urmăririi penale, a declarat că timp de 2 ani concubinează cu cet. ***** în gospodăria acestuia din satul Stoicani, r-nul Soroca. Copii comuni cu Vladimir nu are. Prin vara anului 2025, de la magazinul „Moldcell" din mun. Soroca, în credit, pe numele ei, la prețul de 6400 lei, și-a procurat o boxă muzicală de dimensiuni mari de model „Eden" de culoare neagră. Boxa a luat-o în credit pe 2 ani de zile și în fiecare lună achita rata de 225 lei. La moment, nu deține nici o dovadă că boxa a luat-o în credit, fiindcă contractul de credit nu l-a păstrat. Ratele pentru boxă le achita la oficiul poștal din sat. La 29.06.2026, pe la orele 18:00, venind acasă de la muncă din câmp, intrând în ogradă l-a găsit pe concubinul ei în stare de ebrietate alcoolică cu o garafă de bere, iar lângă el pe pragul casei l-a văzut pe un bărbat necunoscut ei, care s-a prezentat ca Popovici Ion, care era în stare de ebrietate alcoolică mai avansată decât Vladimir. După aceasta, a fost telefonată de nănașa lor Ursu Tatiana care i-a chemat în ospeție. Ea cu Vladimir au iesit din ogradă, iar lui Popovici Ion i-au permis să se culce la ei în casă, fiindcă a zis că este în stare de ebrietate alcoolică și dorea să se odihnească. La nănașa sa au servit bere și au stat aproximativ 20 min., după care Vladimir a plecat primul acasă, spunând că dorește să se culce. Când era la nănașa sa, Vladimir a telefonat-o și i-a spus că boxa lipsește din casă. Venind și ea repede acasă a văzut că Popovici Ion nu era la ei acasă, ușa de la casă era deschisă, boxa lipsea din casă și când s-a uitat în cutia din lemn de pe masă unde ținea banii a văzut că lipsea suma de 3000 lei care erau în bancnote de 100 și de 200 lei. Acei bani îi ținea pentru nepoțica lui Vladimir care împlinea 1 anișor la data de 06 august 2026 și dorea să-i facă cadou o bicicletă. Și-au dat seama că banii și boxa i-a sustras Popovici Ion, fiindcă alte persoane la ei acasă în acea perioadă de timp nu a fost. Când a plecat la nănașa sa, boxa a rămas în casă funcționând. Nănașa sa locuiește la aproximativ 100 metri de la gospodăria lor. În comiterea acestei infracțiuni îl bănuiește numai pe Popovici Ion. Boxa nu era nouă, la momentul furtului o prețuiește la suma de 6000 lei. Astfel, în urma acestui furt i-a fost cauzată o daună materială în sumă totală de 9000 lei. Dreptul la împăcare i-a fost explicat, dacă Popovici Ion îi restituie suma de 3000 lei și boxa se v-a împăca cu el. Acțiune civilă pe acest caz nu dorește să înainteze, deoarece consideră că Popovici Ion îi va restitui pe deplin dauna cauzată. Dacă nu-i restituie dauna, acțiunea civilă o va înainta ulterior în instanța de judecată. După furt a aflat că boxa ei a fost depistată de către poliție în locuința lui Popovici Ion din sat. ***** r-nul Soroca (f.d.41-44);

- **declarațiile martorului Sochirca Simion**, care fiind audiat în cadrul urmăririi penale, a declarat că locuiește în satul *****, raionul Soroca, este pensionar și deține în proprietate un automobil de model ,,Dacia Logan" cu n/î „SWP 087". Pe cet. Popovici

Ion îl cunoaște destul de bine. Uneori pe sătenii săi îi duce cu mașina sa unde au nevoie. La data de 29.06.2026, în jurul orei 17:00-18:00, a fost telefonat de către Popovici Ion care l-a rugat să se ducă în satul Stoicani să-l ia și să-l ducă acasă. A plecat la adresa indicată, unde în preajma barului din satul Stoicani, l-a întâlnit pe Popovici Ion care avea cu el o boxă de dimensiuni mari de culoare neagră. Ultimul a pus boxa în portbagajul automobilului, s-a urcat pe bancheta din spate și au plecat spre satul *****. Pe drum Popovici Ion i-a spus că acea boxă îi aparține și cu ea cântă pe la petreceri și câștigă bani. Tot el i-a spus că locuiește în raionul ***** unde are o casă mare și copii, dar el nu l-a crezut. Când au ajuns la destinație, Popovici Ion i-a spus că nu are bani cu ce achita, după care a mers și a luat de la mama sa 100 lei, și i-a achitat pentru transport. De unde luase boxa Ion Popovici nu cunoaște, ulterior a aflat de la poliție că aceasta a fost furată (f.d.45-47);

- **declarațiile martorului *****,** care fiind audiat în cadrul urmăririi penale a declarat că, locuiește în satul Stoicani, raionul Soroca, și de aproximativ doi ani concubinează cu cet. *****, copii împreună nu au. La data de 29.06.2026, dimineața prin satul Stoicani, s-a întâlnit cu prietenul său Popovici Ion locuitor al satului *****. Tot atunci, a luat de la magazin pe datorie 6 sticle de bere cu volumul de 2,5 litri fiecare și trei litri de vin, pe care le-au consumat împreună pe toate și se aflau în stare de ebrietate. În jurul orei 18:00, s-a întors concubina sa de la muncă, care i-a găsit pe ambii în stare de ebrietate. În acea seară, Ion i-a propus să meargă cu el la muncă în mun. Chișinău unde va fi remunerat pe zi cu 1000 lei, el a fost de acord. Tot Ion, i-a propus să rămână la el în acea seară, iar a doua zi să meargă împreună în mun. Chișinău. În jurul orei 18:10, împreună cu Natalia au plecat în ospeție la nașa lor pe nume Ursu Natalia, unde au servit bere. Peste aproximativ 30 minute, fiind deja în stare de ebrietate a decis să se ducă acasă. Ajungând acasă, observat că ușa casei era deschisă, Ion nu era, și din casă lipsea boxa. Imediat a sunat-o pe concubina sa și i-a comunicat despre cele întâmplate. Venind acasă, Natalia a depistat că într-adevăr boxa lipsea, iar din cutia de pe masă lipsea suma de 3000 lei. În comiterea furtului îl bănuiește numai pe Popovici Ion, deoarece el în acea zi a fost la el acasă. Boxa a fost procurată în credit de către Natalia la suma de 6400 lei. Despre furt imediat a anunțat poliția (f.d.48-50);

- **procesul-verbal de cercetare la fața locului, cu tabelul foto anexă,** acțiune procesuală efectuată la data de 29.06.2026, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii și anume domiciliul părții vătămate ***** situat în satul Stoicani, raionul Soroca (f.d.11-17);

- **procesul-verbal de cercetare la fața locului, cu tabelul foto anexă,** acțiune procesuală efectuată la data de 29.06.2026 prin care a fost cercetat locuința care aparține cet. Popovici Ion, situat în satul *****, raionul Soroca unde a fost depistată o boxă de culoare neagră, de model ,,Eden ED 1015” (f.d.19-26);

- **corpul delict:** o boxă de culoare neagră, de model „Eden ED 1015”, recunoscută și anexată prin ordonanța organului de urmărire penală din 01.07.2026, care, la data de 02.07.2026, a fost restituită sub recipisă părții vătămate ***** (f.d.27-28);

În conformitate cu prevederile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Potrivit prevederilor art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Subsecvent se remarcă faptul că potrivit conținutului art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Corespunzător, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură

penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Analizând în cumul probele administrate, studiind materialele cauzei și audiind inculpatul, instanța conchide că vinovăția lui Popovici Ion a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile acestuia au fost corect încadrate juridic în baza art. 186 alin. (1) din Codul penal, cu următorii indici de calificare: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiune incriminate, instanța de judecată reține următoarele.

*Obiectul juridic special* al infracțiunii îl constituie relațiile sociale patrimoniale referitoare la posesia și exercitarea drepturilor asupra bunurilor, protejate împotriva sustragerii ilegale a acestora.

*Obiectul material* îl constituie bunurile mobile străine făptuitorului, care posedă valoare economică și se află în posesia legitimă a altei persoane. În cauza examinată, obiectul material al sustragerii îl constituie mijloacele bănești în sumă de 3000 lei și boxa muzicală de model „EDEN ED-1015”, bunuri aflate în posesia părții vătămate *****.

Sub aspectul *laturii obiective*, infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) din Codul penal se realizează prin sustragerea pe ascuns, ilegală și gratuită a bunurilor altei persoane, urmată de cauzarea unui prejudiciu patrimonial și de dobândirea de către făptuitor a posibilității reale de a dispune de bunurile sustrase.

În speță, probele administrate confirmă că, la 29 iunie 2026, în perioada în care ***** și ***** lipseau din gospodărie, inculpatul a luat din locuință mijloacele bănești în sumă de 3000 lei și boxa muzicală „EDEN ED-1015”, după care a părăsit gospodăria având asupra sa boxa. Caracterul ascuns al sustragerii rezultă din faptul că acțiunea a fost realizată în lipsa persoanelor care posedau bunurile și fără consimțământul acestora.

Împrejurarea însușirii boxei este confirmată suplimentar prin declarațiile martorului Sochirca Simion, care l-a preluat pe inculpat din satul Stoicani având asupra sa boxa, precum și prin depistarea ulterioară a acesteia în locuința inculpatului din satul *****.

Furtul s-a consumat din momentul în care inculpatul a scos bunurile din posesia persoanei vătămate și a dobândit posibilitatea reală de a dispune de acestea potrivit propriei voințe.

Sub aspectul *laturii subiective*, instanța constată că inculpatul a acționat cu intenție directă și în scop de cupiditate, fiind conștient că bunurile luate îi sunt străine și urmărind trecerea acestora în propria sa stăpânire, pentru a dispune de ele ca de bunuri proprii.

Sub aspectul *subiectului infracțiunii*, art. 186 din Codul penal nu impune o calitate specială a făptuitorului. Potrivit art. 21 alin. (2) din Codul penal, răspunderea pentru infracțiunile prevăzute la art. 186 poate interveni începând cu vârsta de 14 ani. Popovici Ion *****, fiind persoană fizică responsabilă și având împlinită vârsta prevăzută de lege la data săvârșirii faptei, întrunește condițiile subiectului infracțiunii.

Corespunzător, inculpatul Popovici Ion constituie subiect al infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal și urmează a fi tras la răspundere penală pentru fapta constatată supra.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și al probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal în acțiunile inculpatului Popovici Ion, și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea inculpatului Popovici Ion la răspundere penală.

În temeiul celor expuse instanța ajunge la concluzia că în privința lui Ion Popovici urmează de emis sentință de condamnare, cu stabilirea pedepsei penale.

**CU PRIVIRE LA INDIVIDUALIZAREA PEDEPSEI**

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat, procurorul Nicolae Panfilii considerând pe deplin dovedită vinovăția inculpatului, a pledat pentru recunoașterea inculpatului Ion Popovici vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal și aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis. În conformitate cu prevederile art.90 alin. (1) din Codul penal de suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de 1 an, cu aplicarea obligațiunilor prevăzute de art.90 alin. (6) lit. b) și e) din Codul penal, anume să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile și să restituie integral dauna pricinuită părții vătămate în sumă de 3000 lei în termen de până la 1 an.

Apărătorul inculpatului Ion Popovici, avocatul Igor Grosu, a pledat pentru pedeapsa cu amendă în limita minimă prevăzută de sancțiunea faptei incriminate, motivând că și-a recunoscut vinovăția și se căiește sincer de cele comise. Totodată, consideră cerința procurorului privind încasarea sumei de 3000 lei în folosul părții vătămate nu este temeinică, deoarece acțiunea civilă nu a fost înaintată, urmează ca partea vătămată să se aprecieze dacă dorește să fie încasată suma respectivă sau nu.

Inculpatul Ion Popovici, în ultimul cuvânt, a declarat că îi pare rău de cele comise și solicită o pedeapsă mai blândă.

Astfel, la stabilirea felului și cuantumului pedepsei, instanța are în vedere scopul pedepsei penale, care constă în restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Totodată, instanța ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, de circumstanțele care atenuează și agravează răspunderea penală, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării acestuia și asupra condițiilor sale de viață.

În conformitate cu art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau

a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acestuia.

Potrivit art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța reține că pedeapsa penală nu urmărește răzbunarea pentru fapta săvârșită, ci realizarea scopurilor prevăzute de lege, motiv pentru care aceasta trebuie să fie echitabilă și proporțională cu gravitatea infracțiunii și cu persoana inculpatului.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpat, cât și cu situația personală a acestuia”.

Potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. $80^1$ alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Legea penală prevede pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal pedeapsa cu amendă în mărime pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani, de aici instanța conchide că infracțiunea imputată face parte din categoria celor ușoare.

Întrucât cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, sunt incidente prevederile art. 80[1] alin. (1) din Codul penal, în consecință, limitele pedepsei în interiorul cărora instanța urmează să individualizeze sancțiunea sunt de 500 unități convenționale în cazul amenzii, muncă neremunerată în folosul comunității de la 90 la 180 de ore, sau închisoare de până la 1 an și 6 luni.

Cu referire la persoana inculpatului, instanța reține că Ion Popovici, la locul de trai în limita informațiilor deținute de administrația publică locală din satul ***** raionul Soroca, nu se caracterizează negativ (f.d.52), nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d. 56), nici la evidența medicului narcolog (f.d. 51) și nu are stabilit grad de dizabilitate.

Totodată, reieșind din datele extrasului din Registrul Informațiilor Criminalistice și Criminologice (f.d. 60) pe numele său, instanța constată că inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26.07.2024, în baza art. 264[1] alin. (4) Cod penal, la 170 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Potrivit informației Biroului de Probațiune Ialoveni din 03.02.2025, adresată Judecătoriei Hâncești, rezultă că Popovici Ion ***** a executat cele 170 ore muncă neremunerată în folosul comunității stabilite prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26.07.2024.

De aici, instanța reține că Popovici Ion prin prisma prevederilor art. 111 alin. (1) lit. e) Cod Penal, la etapa judecării prezentei cauze, nu are antecedente penale.

Circumstanțe atenuante în sensul art. 76 alin. (1) din Codul penal instanța nu a stabilit. Totodată, la individualizarea pedepsei, în cadrul criteriilor generale prevăzute de art. 75 din Codul penal, instanța ține seama de conduita procesuală a inculpatului, de atitudinea cooperantă manifestată pe parcursul procesului și de regretul exprimat pentru fapta comisă.

Circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare instanța menționează că, deși fapta prezintă un grad prejudiciabil care impune aplicarea unei pedepse penale, gravitatea concretă a acesteia nu justifică, în circumstanțele prezentei cauze, recurgerea nemijlocită la cea mai severă dintre pedepsele alternative prevăzute de sancțiunea art. 186 alin. (1) din Codul penal.

Potrivit art. 75 din Codul penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța urmează să țină cont de faptul că pedeapsa aplicată trebuie să fie echitabilă și proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu circumstanțele persoanei vinovate. Totodată, dintre pedepsele alternative prevăzute de lege, urmează a fi aleasă acea

sancțiune care este aptă să asigure atingerea scopului pedepsei, fără a recurge în mod nejustificat la o pedeapsă mai severă.

În speță, instanța constată că sancțiunea art. 186 alin. (1) din Codul penal prevede în mod alternativ amenda, munca neremunerată în folosul comunității și închisoarea. Caracterul alternativ al sancțiunilor permite instanței să individualizeze pedeapsa în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei, astfel încât aceasta să fie suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului și pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În acest context, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse sub formă de amendă este suficientă și proporțională cu gradul prejudiciabil concret al faptei săvârșite de inculpat.

La această concluzie instanța ajunge având în vedere că fapta imputată constituie o infracțiune de furt prevăzută de art. 186 alin. (1) din Codul penal, prejudiciul reținut în învinuire fiind în cuantum de 9400 lei, iar modalitatea concretă de săvârșire a acesteia nu relevă împrejurări suplimentare de natură să sporească în mod substanțial gravitatea faptei și să justifice, prin ele însele, aplicarea celei mai severe dintre pedepsele alternative prevăzute de lege.

Instanța ia în considerare și faptul că o parte din prejudiciul patrimonial produs prin infracțiune a fost înlăturată prin restituirea către partea vătămată a boxei muzicale sustrase. Totodată, din materialele cauzei rezultă că bunul respectiv a fost depistat și ridicat de organul de urmărire penală, astfel încât această împrejurare nu poate fi apreciată drept reparare benevolă a prejudiciului de către inculpat. Suma de 3000 lei nu a fost restituită, iar partea vătămată nu a înaintat acțiune civilă în cadrul prezentei cauze penale.

La individualizarea pedepsei prezintă relevanță și datele ce caracterizează persoana inculpatului, inclusiv conduita sa anterioară. Instanța reține că Popovici Ion a fost anterior condamnat, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de 170 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsă care a fost executată integral, iar la momentul examinării prezentei cauze antecedentul penal este stins.

Condamnarea anterioară constituie un element ce poate fi avut în vedere la aprecierea persoanei inculpatului, însă, în condițiile stingerii antecedentului penal, aceasta nu poate fi valorificată ca antecedent penal activ și nici nu poate conduce, prin ea însăși, la concluzia necesității aplicării unei pedepse privative de libertate.

Instanța are în vedere și faptul că prezenta faptă a fost săvârșită ulterior condamnării anterioare. Totuși, această împrejurare urmează a fi apreciată în ansamblul tuturor datelor cauzei, inclusiv prin prisma naturii diferite a infracțiunii anterior săvârșite, a executării integrale a pedepsei aplicate și a stingerii antecedentului penal.

În aceste condiții, deși prezenta faptă nu constituie prima abatere de natură penală a inculpatului, datele cauzei nu permit concluzia existenței unei conduite infracționale persistente de o asemenea intensitate încât scopurile pedepsei să poată fi realizate numai prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea.

Instanța apreciază, de asemenea, că aplicarea din nou a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu se impune în circumstanțele prezentei cauze. În raport cu natura infracțiunii, prejudiciul cauzat și situația concretă a inculpatului, pedeapsa pecuniară este aptă să producă un efect constrângător și preventiv suficient și să contribuie la corectarea conduitei acestuia.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probațiune de 1 an, instanța consideră că o asemenea sancțiune ar fi excesivă în raport cu gravitatea concretă a faptei și cu datele ce caracterizează persoana inculpatului.

Or, în prezenta cauză, instanța nu identifică împrejurări suficiente pentru a concluziona că scopurile pedepsei nu ar putea fi atinse prin aplicarea unei sancțiuni mai blânde. Categoria infracțiunii, cuantumul prejudiciului, modalitatea concretă de săvârșire a faptei, lipsa circumstanțelor agravante, executarea integrală a pedepsei anterior aplicate și stingerea antecedentului penal, apreciate în ansamblu, permit concluzia că aplicarea unei pedepse neprivative de libertate este suficientă.

Stabilirea unei pedepse mai severe decât cea necesară pentru realizarea scopurilor prevăzute de lege ar fi contrară principiilor individualizării și proporționalității pedepsei. Pedeapsa trebuie să constituie o reacție adecvată gravității concrete a faptei și persoanei celui vinovat, fiind în același timp aptă să contribuie la corectarea acestuia și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

În prezenta cauză, instanța nu identifică suficiente argumente pentru a concluziona că scopul pedepsei nu poate fi atins prin aplicarea unei pedepse mai blânde. Dimpotrivă, natura infracțiunii, cuantumul prejudiciului, modalitatea concretă de comitere a faptei, lipsa violenței, executarea integrală a pedepsei anterior aplicate și stingerea antecedentului penal permit concluzia că o pedeapsă neprivativă de libertate este suficientă pentru realizarea scopului prevăzut de lege.

Prin urmare, ținând cont de ansamblul circumstanțelor cauzei, instanța ajunge la concluzia că aplicarea pedepsei sub formă de amendă este suficientă, necesară și proporțională cu gradul prejudiciabil concret al infracțiunii și cu persoana inculpatului Popovici Ion, nefiind necesară aplicarea unei pedepse sub forma muncii neremunerate în folosul comunității sau a închisorii, chiar și cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

La stabilirea cuantumului amenzii, instanța ține seama de limitele sancțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal, de prevederile art. $80^1$ alin. (1) din Codul penal privind reducerea limitelor de pedeapsă în cazul examinării cauzei în procedură simplificată, precum și de limita minimă generală a amenzii aplicabile persoanei fizice, prevăzută de art. 64 alin. (3) din Codul penal. În aceste condiții, instanța consideră echitabilă aplicarea unei amenzi în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

În aprecierea instanței, aplicarea unei asemenea sancțiuni constituie o reacție penală adecvată conduitei infracționale constatate, fiind proporțională cu gravitatea faptei săvârșite și necesară pentru realizarea scopului pedepsei penale prevăzut de lege.

**CU PRIVIRE LA PREJUDICIUL MATERIAL CAUZAT PRIN INFRACȚIUNE**

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind obligarea inculpatului Popovici Ion la repararea prejudiciului material în sumă de 3000 lei, în termen de un an, instanța reține că aceasta a fost formulată în contextul propunerii de aplicare a unei pedepse cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării acesteia și cu stabilirea obligației prevăzute de art. 90 alin. (6) lit. e) din Codul penal.

Potrivit normei menționate, în cazul aplicării condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța poate obliga condamnatul să repare daunele cauzate în termenul stabilit. Or, întrucât în prezenta cauză instanța nu optează pentru aplicarea pedepsei cu închisoarea cu suspendarea condiționată a executării acesteia, ci pentru aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, nu sunt incidente prevederile art. 90 alin. (6) lit. e) din Codul penal.

Totodată, instanța constată că partea vătămată ***** nu a înaintat acțiune civilă pentru recuperarea prejudiciului material în cadrul urmăririi penale și nici până la terminarea cercetării judecătorești. Din declarațiile acesteia rezultă că, la etapa urmăririi penale, nu a formulat o asemenea acțiune, exprimând intenția de a solicita repararea prejudiciului pe cale separată în cazul în care suma restantă nu îi va fi restituită benevol.

Potrivit art. 219 și art. 221 din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri de către persoana prejudiciată sau reprezentantul acesteia, iar, conform art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanța se pronunță, odată cu sentința de condamnare, asupra acțiunii civile formulate în cauză.

Întrucât în prezenta cauză nu a fost intentată o acțiune civilă privind încasarea sumei de 3000 lei, instanța nu se va pronunța asupra reparării acestui prejudiciu pe cale civilă în cadrul procesului penal. Partea vătămată își păstrează dreptul de a solicita repararea prejudiciului în ordinea procedurii civile, în condițiile legii.

Prin urmare, solicitarea acuzatorului de stat privind stabilirea obligației de reparare a prejudiciului în temeiul art. 90 alin. (6) lit. e) din Codul penal nu poate fi admisă, întrucât instanța nu aplică suspendarea condiționată a executării pedepsei, iar în lipsa unei acțiuni civile formulate în condițiile Codului de procedură penală nu există temei pentru dispunerea, prin prezenta sentință, a încasării sumei de 3000 lei în folosul părții vătămate.

**CU PRIVIRE LA MĂSURA PREVENTIVĂ**

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței instanța urmează să se pronunțe asupra măsurii preventive aplicabile inculpatului până la rămânerea definitivă a sentinței.

Din materialele cauzei rezultă că, prin ordonanța din 08 iulie 2026, în privința inculpatului Popovici Ion ***** a fost aplicată măsura preventivă sub forma obligării de a nu părăsi țara, pe un termen de 60 de zile (f.d. 82).

Potrivit art. 195 alin. (5) pct. 1) din Codul de procedură penală, măsura preventivă încetează de drept la expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de organul de urmărire penală sau de instanță, dacă nu a fost prelungită în conformitate cu legea.

Totodată, conform art. 178 alin. (3) din Codul de procedură penală, durata obligării de a nu părăsi țara nu poate depăși 60 de zile, fiecare prelungire putând fi dispusă numai motivat și pentru o perioadă care nu poate depăși 60 de zile.

Întrucât termenul pentru care măsura preventivă a fost dispusă prin ordonanța din 08 iulie 2026 a expirat anterior pronunțării prezentei sentințe, iar din materialele cauzei nu rezultă că aceasta ar fi fost prelungită în condițiile legii, instanța constată că măsura preventivă menționată a încetat de drept.

Totodată, potrivit art. 176 alin. (1) din Codul de procedură penală, aplicarea unei măsuri preventive presupune existența unor temeiuri rezonabile, susținute prin probe, care să justifice necesitatea unei asemenea ingerințe.

În prezenta cauză, instanța reține că inculpatul s-a prezentat la examinarea cauzei, a manifestat o conduită procesuală cooperantă și nu au fost stabilite împrejurări concrete care să indice existența riscului de eschivare de la proces ori de la executarea sentinței sau a altor riscuri prevăzute de art. 176 din Codul de procedură penală. Totodată, prin prezenta sentință inculpatului îi este aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate, sub formă de amendă.

În aceste condiții, instanța apreciază că aplicarea unei noi măsuri preventive nu este necesară și proporțională cu scopurile urmărite de lege, motiv pentru care nu va aplica în privința inculpatului Popovici Ion ***** nicio măsură preventivă până la rămânerea definitivă a sentinței.

**CU PRIVIRE LA CORPURILE DELICTE**

În conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaşte drept corp delict prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată şi se anexează la dosar.

Potrivit art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului.

Astfel, corpul delict - o boxă de culoare neagră, de model ,,Eden ED 1015", recunoscută și anexată prin ordonanța organului de urmărire penală din 01.07.2026, a fost restituită, prin ordonanța din 02 iulie 2026 (f.d.28), părții vătămate *****, spre păstrare până la soluționarea definitivă a cauzei (f.d.29). Întrucât bunul îi aparține părții vătămate, la rămânerea definitivă a sentinței aceasta urmează a fi lăsată în posesia acesteia.

În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor $80^1$ din Codul penal, 162, 340, $364^1$, 384-389, 392-395 şi 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

**H O T Ă R Ă Ș T E:**

**Popovici Ion** *****, născut la *****, IDNP*****, se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul Penal și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se explică lui Popovici Ion ***** că potrivit art.64 alin.($3^1$ ) Cod penal acesta este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Se comunică lui Popovici Ion ***** că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părţii speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuieşte cu închisoare, calculânduse o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

**Corpul delict** – o boxă de culoare neagră, de model ,,Eden ED 1015", restituită părții vătămate ***** prin Ordonanța ofițerului de urmărire penală din 02.07.2026, după rămânerea definitivă a sentinței, de lăsat în posesia acesteia.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Central.

**Președintele ședinței,**
**Judecător** **Nelea Codreanu**